

8 F.

KUIFJE

HET WEEKBLAD VOOR JONGENS
VAN 7 TOT 77 JAAR

IN NEDERLAND 60 Cts

Nr 8

FIAT

EERSTE PRIJS VAN
ONZE GROTE PRIJSVRAAG

VAN VOLGENDE
WEEK AF

JE MOET MEEGAAN MET JE TIJD!

AKKOORD. MAAR WAT BETEKENT DAT EIGENLIJK?

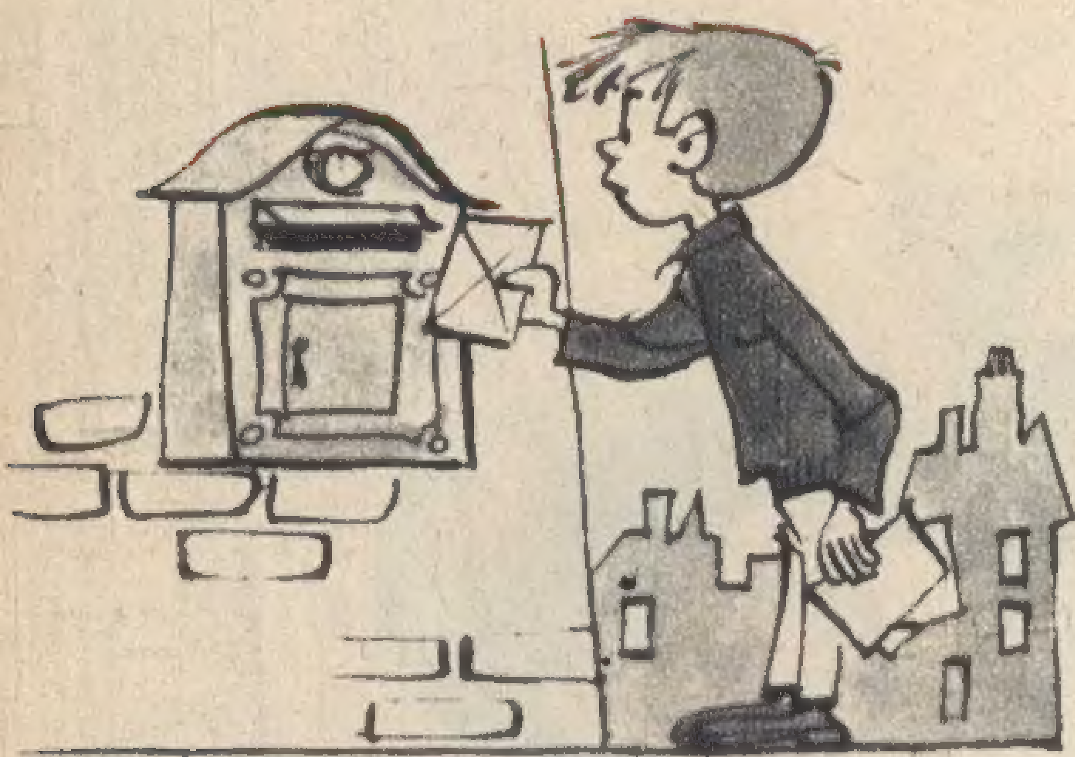
ALHOEWEL niet alle meisjes en niet alle jongens trachten excentriek te doen, toch zijn er een heleboel — vooral dan in de steden — die menen dat het goed staat wanneer ze zich kunnen doen opmerken door hun zonderlinge kleding, hun taal of hun ietwat absurde ideeën. Men heeft hen « snobs » genoemd.

Snobs zijn jongens of meisjes die rood worden van schaamte wanneer zij gekleed in een gewoon burgerpakje over straat moeten gaan. Zij hebben hun eigen klederdracht, hun eigen haarsnit en hun eigen wijze van zich te gedragen op straat, in tram of autobus.

De snobs interesseren zich voor een heleboel dingen voor zo ver die de essentiële problemen van hun tijd niet raken! Voor ernstige problemen hebben ze nou eenmaal minder tijd, minder geduld en minder ambitie... Zij zijn er heilig van overtuigd dat zij « meegaan met hun tijd ». Maar is dit in de grond wel zo? Wij menen van niet.

De jeugd moet zich vermaken en moet zich enkele fantasietjes kunnen permitteren, maar er is een grens. Ga niet te ver, wees geen « snob »!

Kuifje

SCHRIJF EENS EEN BRIEFJE

JACQUES VERKADE, Tramstraat, 196, Noordwijk binnen (Zuid Holland), *is 15 jaar oud, interesseert zich voor zwemmen en lektuur, verzamelt postzegels en oude munten, en zoekt korrespondenten uit alle landen van de wereld, behalve uit Nederland.*

JULIENNE VAN DER VORST, Zwaluwstraat, 1, Mechelen, *is een trouwe lezeres van « Kuifje » en zoekt een korrespondentievriendinnetje uit Frankrijk .*

FRITS JONKER, Slotermeerlaan, 153², Amsterdam (W), *is 14 jaar oud en zou graag korresponderen met een jongen van zijn leeftijd uit Engeland, Frankrijk of Duitsland. Frits' hobby's zijn voetballen, zwemmen, wielrennen en schaken. Hij verzamelt lucifersmerken, kijkt graag naar de T.V. en is een verwoed Kuifjeslezer. Men mag hem schrijven in het Engels, Frans of Duits.*

TON VANDERICK, Verdunstraat, 480, Brussel 13, *zeventien jaar oud, wil korresponderen met jongens uit alle landen. Tons hobby's zijn sport, vooral voetbal, muziek, dansen en film.*

INGRID BOVET, Noorderzijde, 28, Den Haag, *zou graag briefwisselen met een meisje uit Duitsland. Ingrid houdt veel van zwemmen, schaatsen en tekenen.*

AART OP DE LAAK, Reguliersgracht, 22, Amsterdam C, *zoekt een korrespondentievriend uit België, want, zo schrijft hij, ik vind de Belgische jongens aardiger dan de Nederlandse. Aart is twaalf jaar.*

PAUL PEEREN, Zeelaan, 156, De Panne, *is veertien jaar oud, houdt veel van zwemmen en lezen, verzamelt postzegels en wil graag korresponderen met een jongen van zijn leeftijd uit om het even welk land.*

AGNES POULIN, Ernest Ducsstraat, 23, Essenbeek-Halle, *zou graag korresponderen met een Kuifjeslezeres van 12 à 14 jaar, liefst in het Vlaams of in het Frans. Agnes' hobby's zijn lezen, dansen, film, lektuur en zwemmen.*

RENAAT VAN POELVOORDE, Geraardsbergsestraat, 54, Aalst, *zoekt een korrespondent van 12 jaar, uit België of uit Nederland. Renaat houdt veel van zwemmen, tennis en basket-ball.*

GEKLEURD BROOD

GEKLEURD brood in overeenstemming met de kleuren van tafellaken en servies wordt tegenwoordig geleverd door een grote centrale bakkerij in de Engelse Midlands. Er zijn vijf verschillende kleuren: groen, geel, abrikoos, rood en wit. Smakelijk!

HET EDELSTE DIER

EEN Amerikaanse jongen schreef eens in een opstel: Het edelste dier van alle dieren is de dog. En de edelste van alle doggen is de « hot-dog » (het kleine worstje, weet-u-wel) : het voedt de hand, die hem bijt.

TEL MAAR NA

DE gemiddelde lezer leest een gewoon boek met een snelheid van 300 woorden per minuut, dat betekent 4.500 woorden per kwartier of 1.642.500 woorden per jaar. Als u vijftien minuten per dag leest, dan kunt u per jaar ongeveer twintig boeken van gebruikelijke afmeting dóór.

Deze stukjes werden ons gezonden door onze trouwe vriend Frans Keysper, uit Amsterdam.

VAN VOLGENDE WEEK AF WORDT KUIFJE GROTER!

48 KLEUR-BLADZIJDEN

LEES IN "KUIFJE" VAN VOLGENDE WEEK:

HET VLIEGTUIG VAN HET JAAR 2000
Sneller dan de zon!

DE HAAIEN VAN DE RING
Een nieuw humoristisch verhaal door Greg

DE GROTE KUIFJE'S PRIJSVRAAG 1960
De eerste vraag en de lijst van de prijzen (500.000 B.F. of ƒ 38.000).

DE ZEESLEEPVAART
Onze grote reportage.

DE SCHONE SLAAPSTER
Een prachtige film van Walt Disney.

DE JACHT OP DE ZWARTE NEUSHOORN
Een boeiende reportage uit Kenia.

DE CONVAIR « ATLAS »
Een reus van onze tijd.

DIT ZIJN DE ECHTE MUNTERS
Een onbescheiden blik in de « staatssmidse ».

DE KAMPIOEN WAS NIET AAN DE START
De ontvoering van Fangio in Cuba.

En alle verhalen die je reeds kent:

OP SPEURTOCHT MET KOLONEL CLIFTON
door Raymond Macherot.

DUEL IN DE WOLKEN
door Albert Weinberg.

DE FANTASTISCHE TOCHT VAN SIGNOR SPAGHETTI
door Dino Attanasio.

HET CIRCUIT VAN DE ANGST
door Jean Graton.

HET GROEN DOSSIER
door Eduard Aidans.

DE VLAMMENZEE
door Jacques Martin.

DE WITTE RUITER
door L. en F. Funcken.

KOERIER VOOR IRAN
door André-D. Fernez.

HET GEHEIM VAN JIMMY TORRENT
door Raymond Reding.

TON EN TINNEKE
en de geniale Felix.

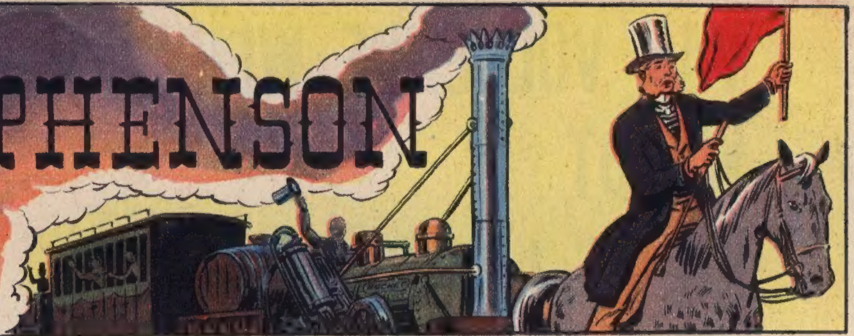
RIK RINGERS
met de nieuwe opgave voor onze detectives.

DE GESCHIEDENIS VAN DE WERELD
door Schoonjans en Funcken.

GEORGE STEPHENSON

Tekeningen : FERNAND CHENEVAL

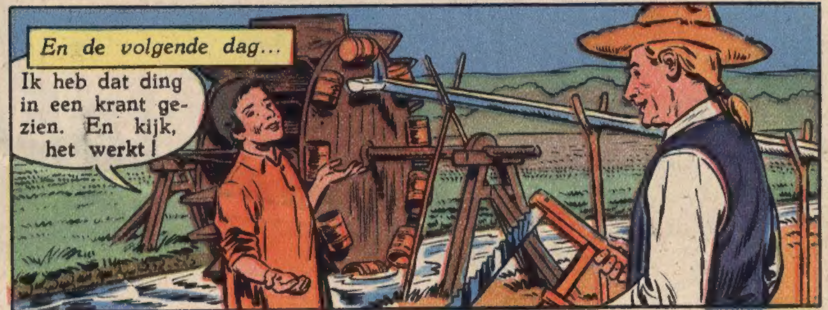
Scenario : YVES DUVAL

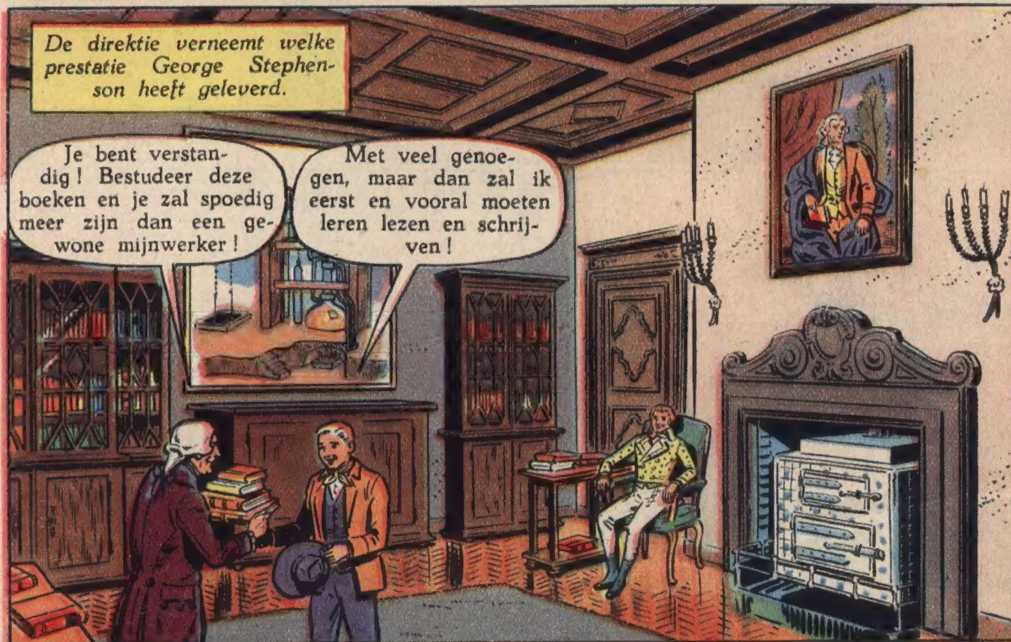

's Nachts neemt George de pomp helemaal uiteen...

En de volgende morgen...
Het water zakt! Eindelijk!
Dan zijn ze er in geslaagd de pomp te doen werken!

De toevoerklep zat gekneld...
Jongen, jij bent begaafd voor de mechanica!

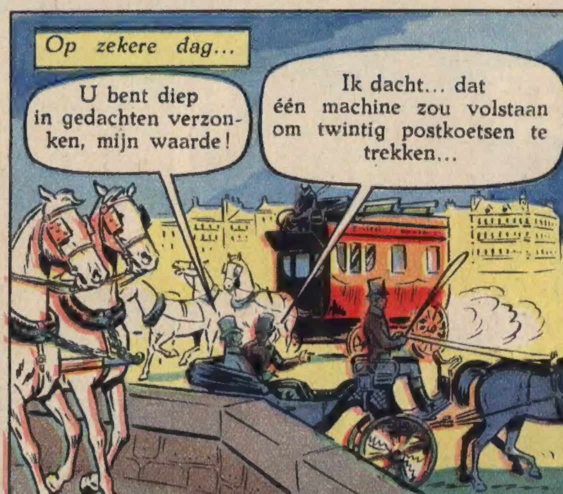

De direktie verneemt welke prestatie George Stephenson heeft geleverd.
Je bent verstandig! Bestudeer deze boeken en je zal spoedig meer zijn dan een gewone mijnwerker!
Met veel genoegen, maar dan zal ik eerst en vooral moeten leren lezen en schrijven!

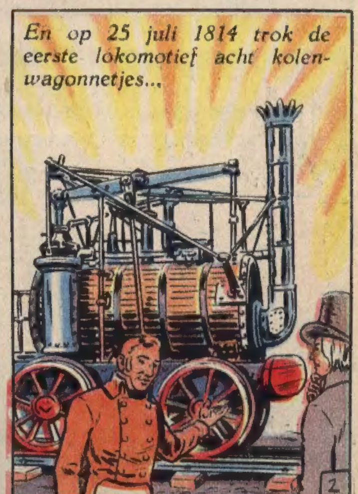

Iedere avond na zijn werk studeert George Stephenson vlijtig en onverpoosd...

En na tien jaar is George Stephenson mijningenieur te Wilington.
Men vraagt té veel van die arme dieren!
Alle duivels! Die houten rails misvormen bijna onmiddellijk nadat ze gelegd zijn!

Waarom vervangt men de houten rails niet door ijzeren rails?
U bent niet ernstig, mijnheer! IJzer op ijzer! De wielen zouden schaatsen en niet rollen!

En nochtans, enkele weken later...
Door de drukking blijven de wielen stevig op de rails, en die ijzeren rails misvormen praktisch niet. Men kan het aantal paarden tot een zesde herleiden.

Op zekere dag...
U bent diep in gedachten verzonken, mijn waarde!
Ik dacht... dat één machine zou volstaan om twintig postkoetsen te trekken...

En op 25 juli 1814 trok de eerste lokomotief acht kolenwagonnetjes...

Ja, ze rijdt snel...
Maar ik loop véél vlugger dan die machine rijden kan!
Ze loopt, en dat is alles wat ik wenste. Het is een sukses!

Onverpoosd werkt George Stephenson aan de verbetering van zijn machine. Hij verneemt dat een zekere Pease rails liet aanleggen van Darlington naar Stockton om steenkolen te vervoeren...
Mr Pease, ik heb een machine die uw paarden zou kunnen vervangen: de lokomotief!

Moet zo'n monster door de velden rijden? Wat zou er gebeuren indien er een koe op de weg stond?... Het ware een ramp!
Ja, een ramp... voor de koe!

Maar de Gilde van de Koetsiers komt in opstand en ze weet het volk op te ruien tegen de machine van Stephenson.

Laat u niet beetnemen! De rook van dat stalen monster zal uw vee doden!

Het zou nochtans praktisch zijn om naar de markt te rijden.
Domme vrouw! Alle reizigers zouden reeds na enkele sekonden stikken door de rook!

Op 27 september 1825 is de machine, « Locomotion » geheten, startklaar.

Papa, denk je werkelijk dat ze rijden kan met zo veel goederenwagens en al die reizigers?
Maak je geen zorgen, Robert! Ik zal ze zelf besturen. Dat is misschien veiliger!

En werden al de voorzorgsmaatregelen, geeist door de autoriteiten en door de politie, wel degelijk getroffen?
Ja, alles is in orde!

De wagens worden bestormd door zeshonderd geestdriftige reizigers.

RUIM BAAN! RUIM BAAN!
Voorafgereden door een ruiter, die een rode vlag zwaait, zet de « Locomotion » zich in beweging...
3

Maar op hetzelfde ogenblik vertrekt de snelste diligence uit de streek... Wie zal het halen ? De lokomotief of de paarden ?
Hou jullie goed vast in de bochten !

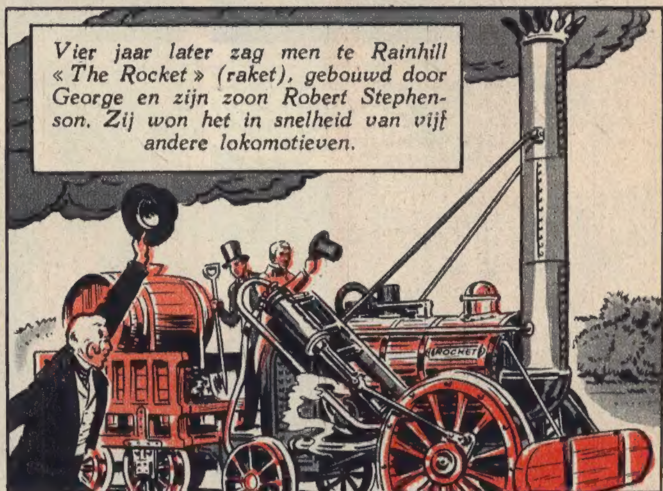
Je hebt nog niet gewonnen, Stephenson ! Ik zal je tonen dat mijn paarden sneller zijn dan jouw stalen monster !

En toch zal ik het pleit winnen !

Wij rijden met een snelheid van 25 km per uur ! Prachtig ! Heerlijk !

En de eerste reizigerstrein loopt op het bepaald uur Stockton binnen.

De Fransman Marc Seguin vond een nieuwe ketel uit, waarin het vuur langs buiten doorheen de te vaporiseren watermassa geleid wordt. Met deze ketel kan men in korte tijd een grote hoeveelheid stoom verwekken.

Robert, de vondst van Seguin zal ons toelaten onze lokomotief krachtiger en sneller te maken !

Vier jaar later zag men te Rainhill « The Rocket » (raket), gebouwd door George en zijn zoon Robert Stephenson. Zij won het in snelheid van vijf andere lokomotieven.
ROCKET

EN eindelijk, na veel strijd, won Stephenson inderdaad het pleit. In 1830 werd de eerste regelmatige spoorlijn Manchester-Liverpool ingehuldigd.
De mijnwerkerszoon, die het tot uitvinder had gebracht, was een nieuw hoofdstuk van de geschiedenis van de wereld begonnen : het epos van de spoorweg !
Einde
F. CHENEVAL

DUEL IN DE W

De « Driekoek » van Dan gehoorzaamt niet meer aan de commando's. Dan weigert zich t

Je houdt van de avonturen van Dan Cooper, du

OLKEN

door
Albert Weinberg

capsuleren» en zal, op gevaar van z'n leven, een noodlanding maken op het meer.

(Wordt voortgezet.)

lees ie ook het album DE BLAUWE DRIEHOEK.

VLINDERS MET EEN

HET is nu ruim vijftig jaar geleden dat de ornitologen er mee begonnen de trekvogels te ringen, d.w.z. dat zij de trekvogels vangen en een ring aan de poot schuiven waarin de datum, de plaats en bepaalde nummers gegrift zijn. Daarna worden die vogels weer opgelaten. Zij worden na maanden of na jaren, soms op duizenden kilometers van hun vertrekpunt, weergevonden. Dank zij de ringen, kan men de reisweg die de trekvogels volgen nauwkeurig nagaan.

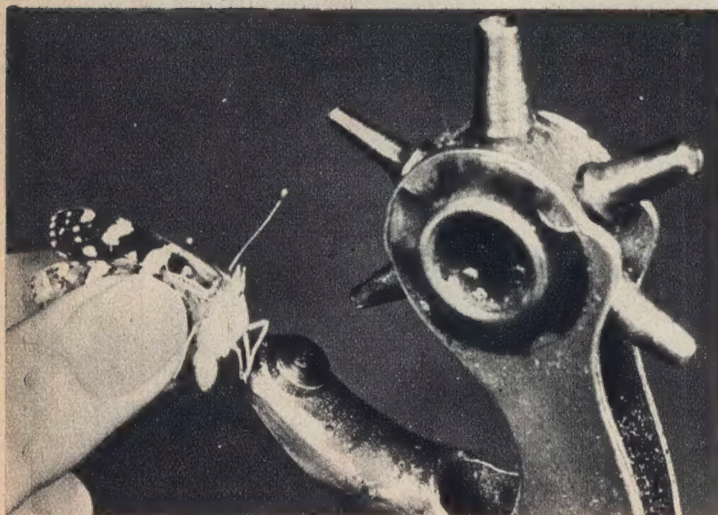
De entomologen of de insektenkundigen hebben het veel moeilijker om insekten te merken. Hoe moeten zij het aan boord leggen om bv. de vlinders te merken? Je weet dat de vlinders niet steeds op dezelfde plaats blijven, maar trekken. Hierover is echter nog weinig met zekerheid geweten. Het Museum Koenig te Bonn, in Duitsland, is bekend om zijn wetenschappelijke opzoekingen en heeft een tijd geleden een sensationele metode gevonden om de vlinders te merken. Door de vleugels van de vlinder wordt er een klein gaatje geboord en daarop worden twee etiketten gekleefd. Het eerste etiket is in uiterst fijn aluminium en wordt boven op de vleugel gelegd. Het andere, in zeer fijn papier, onder de vleugel. In het gaatje van de vleugel een druppeltje lijm dat de twee etiketten aan weerszijden van de vleugel aan elkaar kleeft. Op de etiketten kan men lezen: « Terug te sturen naar het museum van Bonn. » De vlinderjagers die zulk een exemplaar vangen, zetten het in een doosje en versturen het met de post. De aluminium-etiketjes schitteren in de zon en het is best mogelijk dat door de schittering alléén reeds een of andere liefhebber wordt aangetrokken. Op de etiketten van iedere vlinder is er een individueel nummer gegrift en bovendien een groepsnummer, dat korrespondeert met de soort waartoe de vlinder behoort.

WORDEN DE VIJANDEN AANGELOKT ?

De entomologen hebben zich natuurlijk afgevraagd of die etiketjes de vlinders niet zouden hinderen bij hun normale vlucht, en of ze de levenswijze van de insekten niet zou-

Hier zie je de mooie nachtpauwoog, voorzien van de twee etiketjes. Aldus wordt hij door het museum Koenig uit Bonn weer opgelaten. De afstand tussen de twee gestrekte vleugels bedraagt 6 cm. Deze vlinder weegt 250 milligram. De twee aluminiumetiketjes, het zijdepapier en de kleefstof brengen zijn totaal gewicht op 255 milligram. Die 5 milligram meer hindert de vlinder helemaal niet !

Het klein boorinstrument dat gebruikt wordt om een gaatje in de vleugels te boren. De gaatjes hebben een diameter van 2 mm. De twee vleugels worden samen op de ronde schijf gelegd en daartegen wordt het uitsnijmes gedrukt. Deze operatie is pijnloos voor de vlinders.

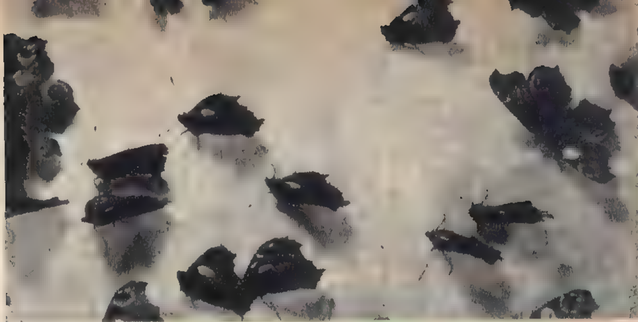
Het instituut kweekt vlinders ten einde ze, na ze zorgvuldig te hebben gemerkt, weer los te laten. De rupsen worden in kleine « kamertjes » gezet en wanneer je de foto goed bekijkt, dan zie je de poppen tegen de bovenwand hangen. Na ongeveer twee weken barsten de poppen en er komen prachtige vlinders uit te voorschijn.

ETIKETJE

den wijzigen. Een andere belangrijke vraag was: trekken die schitterende puntjes de traditionele vijanden van de vlinders aan, of worden ze er door afgeschrikt?

Het resultaat van de onderzoekingen toonde tot dus ver aan, dat de etiketten noch de vlucht, noch de levenswijze van grote vlinders wijzigen. Inderdaad, de metode kan slechts toegepast worden op grote vlinders, die tussen 200 en 250 milligram wegen. De etiketten plus de kleefstof wegen slechts 4 milligram. Het moeilijkste was de juiste plaats te bepalen waar men de etiketjes kon aanbrengen. Dit heeft men natuurlijk gevonden. De vlinders die volgens de metode van het Museum Koenig uit Bonn gemerkt worden, ondervinden er niet de minste hinder van.

Twee percent van de gemerkte vlinders werden naar het instituut terug gezonden. Dat is nog te weinig en het is nog te vroeg om er gevolgtrekkingen uit te halen. Het is echter zeker, dat men in de loop van de volgende jaren heel wat zal te weten komen over de levenswijze en de trek van talrijke soorten prachtige vlinders.

Acht tot twaalf uren nadat ze uit de pop zijn gekomen, zijn de vleugels van de vlinders stevig genoeg en kan men er een etiketje op kleven.

1. - De gemerkte vlinders worden in getraliede dozen gezet. Zij worden ver buiten de stad gedragen en daar krijgen de vlinders hun vrijheid.

2. - De gemerkte vlinders worden opgelaten in een weide. De mannetjes fladderen gedurende twee dagen boven die weide, terwijl de vrouwtjes al zeer spoedig wegvliegen en verdwijnen.

3. - Al de vlinders van het instituut zijn geklasseerd met een referentienummer dat toelaat hun « curriculum vitae » onmiddellijk terug te vinden.

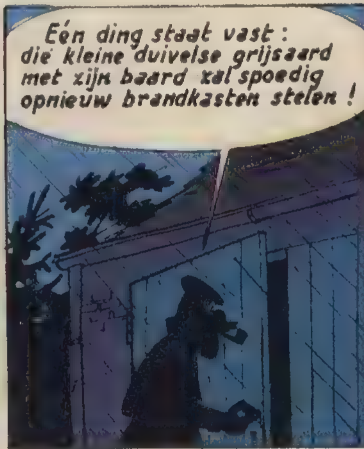

Op speurtocht met

Kolonel Clifton heeft al de gestolen brandkasten teruggevonden. Hij moet n

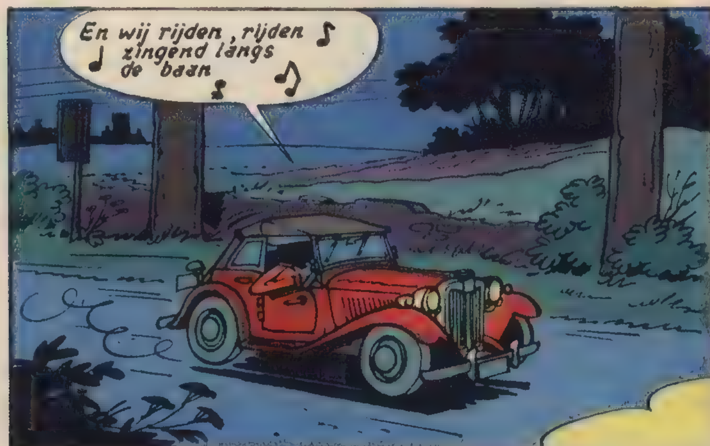

KOLONEL CLIFTON

door Raymond Macherot

...og uitvissen hoe de dieven te werk gaan om die zware safe's op te tillen.

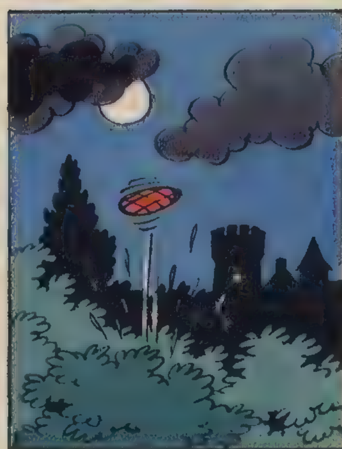

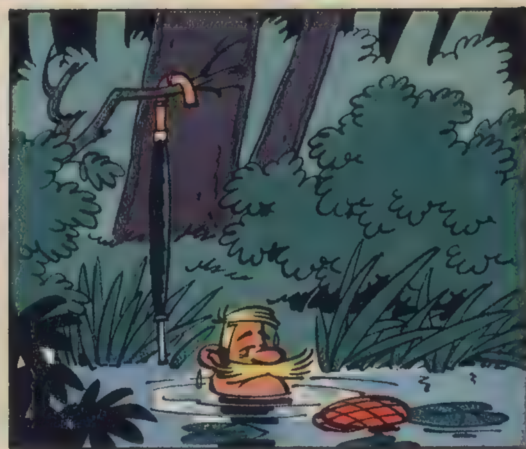

(Wordt voortgezet.)

Afourazim heeft een geheimzinnig boekje gegapt, waarin de namen staan van de spionnen van een spionagenet in het Midden Oosten. Hij kon er mee naar Iran vluchten. Jimmy Stone wordt naar Teheran gezonden om, door bemiddeling van een zekere Ismet Kogloe, het boekje uit de handen van Afourazim te ontvangen. Ismet Kogloe kan aan een aanslag ontsnappen en duidt een plaatsvervanger aan.

KOERIER

ZESDE HOOFDSTUK

AFOURAZIM, DE ONGRIJPBARE

DE Khiaban-e-Cyrus is een lange rechte laan die begint in het hart van Teheran en die, twee kilometer verder, doodloopt in een kluwen van stegen van een zuidelijke voorstad. Van 's morgens tot 's avonds is ze druk bezet met marskramers. Zij vormt als het ware een no man's land tussen het residentieel centrum van de stad en de volkswijken.

Zonder moeite ontdekte Jimmy de woning van Hafiz. Hij zette zijn Pontiac tussen twee karretjes, bleef een poosje staan voor het uitstalraam boordevol voorwerpen uit koper, gedreven goud en zilver, en trad eindelijk binnen. De verkoper, een oude Perziër, met een zijden mutsje op het hoofd redetwistte met twee toeristen. Een weinig verder ontwaarde Stone een jongeman — hij kon ongeveer twintig jaar zijn — die hem oplettend bekeek. Hij stond tegen de muur geleund en had de armen over de borst gekruist. Hij was gekleed in een afgedragen grijs pak, zijn gelaat was lang, beenderig en wasbleek. Hij had twee grote, zwarte ogen en dikke rode lippen. Hij zag er sympatiek en intelligent uit. Jimmy stapte op hem toe.

— Bent u Mahmoed Hafiz ? vroeg hij in het Engels.

— Ja, mijnheer. Sobh bekheir.

— Ik heet Bernard Perrinz, en ik werd gestuurd door Ismet Kogloe.

De wangen van Mahmoed Hafiz kleurden. Hij wierp een vlugge, ongeruste blik in de richting van de oude Perziër en leidde de bezoeker dan naar de donkerste hoek van de winkel.

— Ik houd er niet aan dat mijn vader ons gesprek hoort, fluisterde hij.

— Heeft Kogloe u gezegd wat ik van u verwacht ?

— Heel vaag...

— Goed. Ik zal trachten kort en precies te zijn. Binnen enkele dagen moet ik iemand ontmoeten die alleen Arabisch spreekt. Ik ken deze taal ongelukkig genoeg niet. De man die ik moet spreken heeft gegronde redenen om de aandacht niet op zich te vestigen. Het is mogelijk dat hij me een rendez-vous geeft in een verloren hoekje van dit land. Wil u mij als tolk behulpzaam zijn ? Het spreekt vanzelf dat het hier om een strikt vertrouwelijke opdracht gaat.

— Ja, zei de jongeman. Ik heb reeds gewerkt voor Ismet Kogloe. Ik weet dat hij deel uitmaakt van een inlichtingsdienst. U kan op mij rekenen op twee voorwaarden...

— Welke voorwaarden ?

— Dat u niets aan mijn vader zegt. Hij verdenkt Kogloe er van een spion te zijn en hij vreest dat er mij een ongeluk zal overkomen wanneer ik voor hem werk.

— Akkoord. En wat nog meer ?

— Om mijn studies voort te zetten heb ik geld, tamelijk veel geld nodig...

Zonder moeite ontdekte Jimmy de woning van Hafiz.

— Maak u daarover geen zorgen. Ik zal u goed betalen !

— Dank u, mijnheer Perrinz.

Er vloog een haast kinderlijke glimlach over het bleek gelaat van Mahmoed Hafiz.

— Wanneer hebt u mij nodig ?

— Dat is moeilijk te zeggen. Telefoneer iedere avond omstreeks achttien uur naar mijn hotel. Ik zal u dan zeggen wanneer het moment gekomen is om tot de aktie over te gaan.

— Uitstekend, mijnheer Perrinz.

Drie minuten later, en nadat de laatste details van hun samenwerking waren geregeld, nam Jimmy afscheid van Mahmoed Hafiz. Toen hij naar de deur liep voelde hij de vragende blik van de oude op zich gericht. Hij keerde zich om en groette vader Hafiz ceremonieel. De winkelier boog en wist blijkbaar niet goed wat hij er van denken moest. Eensklaps mompelde hij een vaag ekskuus tot zijn klant, en volgde het spoor van de Amerikaan. Maar, hij was een fraktie van een sekonde te laat. Op het ogenblik dat hij aan de deur kwam, was Stone bij zijn wagen.

MEN VRAAGT U UIT TABRIZ...

DIE avond zat Jimmy Stone in een cafe van de Khiaban-e-Châh en ontdekte, op de voorlaatste bladzijde van de « Journal de Téhéran » (1), de advertentie welke Afourazim van zijn aankomst in de Iraanse hoofdstad moest verwittigen. Hij slaakte een zucht van opluchting. Ondanks zijn angst had Kogloe dus toch woord gehouden. De tekst luidde als volgt : « Zwitsers toerist wenst zeldzame en autentieke dokumenten te kopen die betrekking hebben op de hedendaagse geschiedenis van het Midden Oosten. Zich wenden tot Bernard Perrinz, Hôtel Majestic ».

Jimmy plooide zijn dagblad terug op en ledigde zijn kopje tsjaï (2) in één teug. Er zweefde een glimlach om zijn dunne lippen. Hij voelde in zich het ongeduld van de rover, die er op uit is groot wild neer te leggen. Het doek was gevallen over het voorspel en het éérste bedrijf zou beginnen. Een pijnlijk begin ! Indien Kogloe in de Khalilslop niet als bij mirakel aan zijn aanvallers ontsnapt was, dan had de operatie « Groen Boekje » wellicht nooit een begin gekend. Maar, de tegenstrevers waren niet geslaagd in hun opdracht. Alles was

VOOR IRAN

Een spionageroman
door André D. Fernez
Geïllustreerd door R. Follet

nu gereed, hij moest slechts wachten op de reaktie van Afourazim... Die reaktie zou beslist niet lang uitblijven. Het geheim dokument, dat hij sedert Damas bij zich droeg, kon men gerust vergelijken met een tijdbom. De Levantijn vroeg beslist niets beters dan er zich zo vlug mogelijk van te ontdoen...

Jimmy vergiste zich niet. Vierentwintig uur na de publikatie van de advertentie kreeg hij een telefoontje uit Tabriz. Zijn korrespondent sprak een approximatief Engels, dat bijna onverstaanbaar was. Hij vroeg eerst of hij wel te doen had met mijnheer Bernard Perrinz. Toen Stone dit bevestigde, verklaarde de onbekende dat hij kennis had genomen van de annonce die in de « Journal de Téhéran » was verschenen.

— Ho ja ! En interesseert mijn aanbod u ?

— Het interesseert me zeer. Niet voor mij, persoonlijk, maar voor een van mijn vrienden.

Hij wachtte een ogenblik en vervolgde dan in het Arabisch :

— Allah ma'ak. Et-tarig baîdé ila U.S.A. ? (3).

— La. Allah yitawwie omrak ! (4) antwoordde Jimmy.

Hij had het antwoord, dat hij op de vraag van Afourazim moest geven, van buiten geleerd.

— Waar kan ik uw vriend treffen ?

— Hij wacht u morgenavond om acht uur stipt op te Tabriz, in het restaurant Chofaq, in de Pahlevistraat.

— Waaraan zal ik hem herkennen ?

— Mijn vriend vraagt u zich daarom geen zorgen te maken. Hij weet dat u vergezeld bent. Hij zal op u toekomen wanneer het juiste moment is aangebroken.

— Maar... zei Stone.

Er klikte iets en dat betekende dat zijn korrespondent reeds had ingehaakt. Jimmy Stone bromde een verwensing. Afourazim wist immers niet dat Kogloe niet mee zou komen. Wanneer hij dus een Amerikaan, die hij niet kende, in gezelschap zou zien van Mahmoed Hafiz waarover hij nooit had horen spreken, zou hij de zaak beslist wantrouwen en in de schaduw blijven...

— Nu goed ! Wij zullen de zaak ter plaatse bestuderen ! dacht de Amerikaan een beetje fatalistisch. Het is nutteloos mij daarover nu reeds de hersens te pijnigen !

DE MAN MET DE ZWARTE BRIL

Er staan een weinig meer dan zeshonderd paaltjes van Teheran naar Tabriz. Om het even welke wagen kan deze afstand in normale omstandigheden afleggen in negen of in tien uren, maar het wegennet van Iran kan men er niet normaal heten. Op de 600 km zijn er ongeveer 200 goed, 350 zijn zeer slecht en de 150 laatste zijn archi-slecht, en zelfs gevaarlijk !

Verwittigd door Mahmoed Hafiz, had Jimmy de hoofdstad reeds vroeg in de morgen verlaten. De ervaring leerde hem dat hij geen blijk had gegeven van een té grote voorzichtigheid. Hij had slechts even gestopt te Soltanieh om te tanken en toch was het onmogelijk de hoofdstad van Azerbeidsjan vóór het schemeruur te bereiken. Hij was doodop, hij was stijf en zijn nek deed pijn. Zijn oren suisden en hij wenste al het personeel van het Rijkswegennet, zowel het huidige als het vorige en het toekomstige naar de duivel. Hij had zich niet biezonder spraakzaam getoond tijdens de reis. Hij had er zich mee tevreden gesteld enkele beleefde, maar banale formules te zeggen en die hadden geen weerklank gewekt. Stone had al zijn aandacht nodig voor de weg en hij moest zijn best doen het stuur van de wagen, die over de oneffenheden van de weg heftig schokte, in handen te houden.

Het was vijf minuten voor acht uur toen zij het restaurant Chofacq binnentraden. Er was weinig volk. Jimmy keek even rond. Hij zag een paar op leeftijd, dat Duits sprak, en een oude dame die alleen aan een tafeltje zat en beslist een Engelse was. Er was ook een officier die gulzig at terwijl hij zijn krant las.

Gevolgd door Mahmoed, liet de Amerikaan zich door een kelner naar een kleine ronde tafel leiden. De maître d'hôtel kwam reeds op hen toe met een menu opgesteld in het Iraans en in het Engels. Stone koos twee gerechten die in zijn ogen een verleidelijke naam hadden, maar in de grond koos hij lukraak. Daarna koncentreerde hij zijn aandacht op de ingang van het restaurant. Om twee minuten na twintig uur werd een voorhang, die waarschijnlijk de dienstingang verborg, geruisloos opgetild. Een man van ongeveer veertig jaar, kort, dik, olieachtig haar en olijfkleurige huid, en op de neus een zwarte bril, verscheen. Hij wierp een nieuwsgierige blik om zich heen, draaide even het hoofd in de richting van Jimmy en ging dan aan een tafel zitten.

Een kelner bracht hem een kop koffie. Stone voelde dat zijn hart vlugger klopte. Die man was, naar zijn mening, niemand minder dan Afourazim. Hij zou weldra zekerheid hebben. Drie of vier maal bekeek de man met de zwarte bril hem oplettend.

— Dat is beslist de man die wij zoeken ! fluisterde hij Mahmoed toe, die zijn maal verorberde en niet de minste ontroering liet blijken.

— Wees zo vriendelijk hem door die kelner een woordje te laten geworden. Hij dacht dat hij hier Kogloe zou zien en hij durft me niet aanspreken. Verklaar hem dat de Turk zich voorzichtigheidshalve heeft teruggetrokken en dat jij in zijn plaats gekomen bent. Zeg hem ook dat ik Bernard Perrinz ben, aan wie hij rendez-vous heeft gegeven.

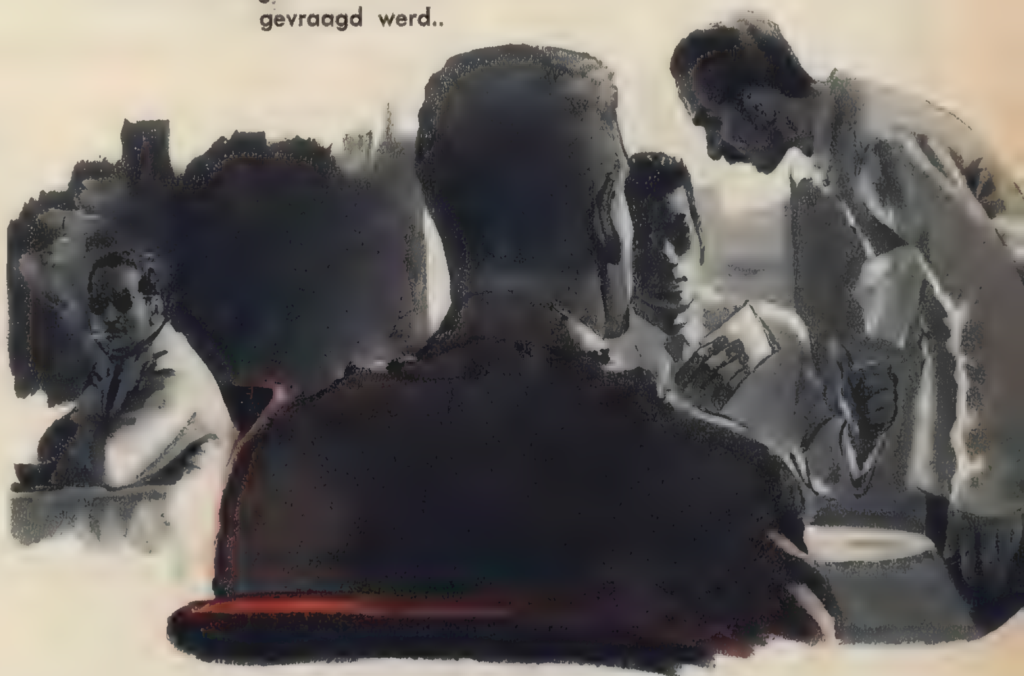
De tolk deed gedwee wat hem gevraagd werd. De man met de zwarte bril schrok toen hij de boodschap kreeg, maar zei geen woord.

Hij wachtte tot de kelner zich verwijderd had om het briefje open te plooien en te lezen. Hij las langzaam, men kon het hem aanzien dat hij de zaak niet helemaal vertrouwde. Ten slotte wendde hij het hoofd naar Jimmy toe. Deze doorstond de blinde blik van de berookte glazen. Na enkele sekonden gaf de man een teken dat op een uitnodiging geleek en liep snel in de richting van de voorhang, langswaar hij twintig minuten te voren was binnen gekomen.

— Kom mee ! fluisterde de Amerikaan tot Mahmoed.

De man met de donkere bril wachtte hen op achter de gordijn. Hij wees naar een deur die op een kier stond. Stone en Hafiz traden zonder aarzelen binnen. Na enkele sekonden viel de deur met een korte smak achter hen toe. Jimmy keerde zich om, zijn glimlach versteef op zijn lippen. Roerloos en met een gelaat waarop niets te lezen was, stond Afourazim — maar was het wel degelijk Afourazim? — tegen de deur geleund. In de hand hield hij een automatisch 9 mm pistool. Hij hield het op zijn bezoekers gericht...

(Wordt voortgezet.)

De tolk deed gedwee wat hem gevraagd werd..

---

(1) Het enige Franse dagblad van Iran.

(2) Perzische thee, geoogst op de kust van de Kaspische Zee.

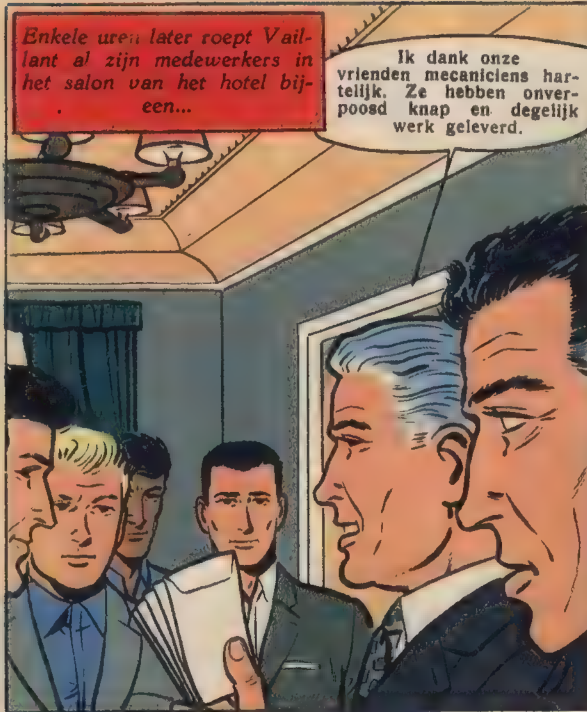
(3) Allah zij met u ! Is de weg van hier naa, de U.S.A. lang ?

(4) Neen. Dat Allah uw dagen verlenge !

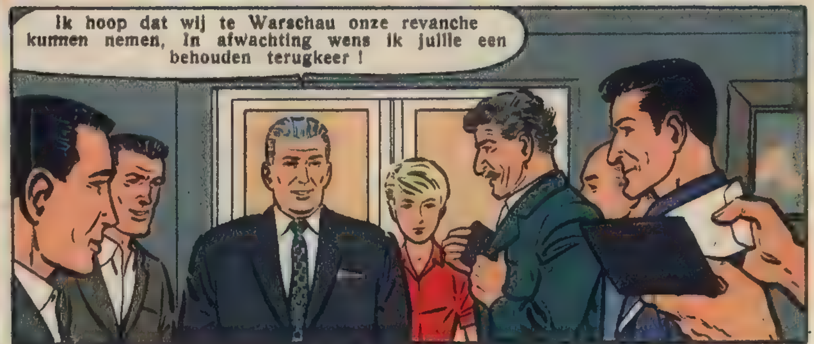
MICHEL VAILLANT op

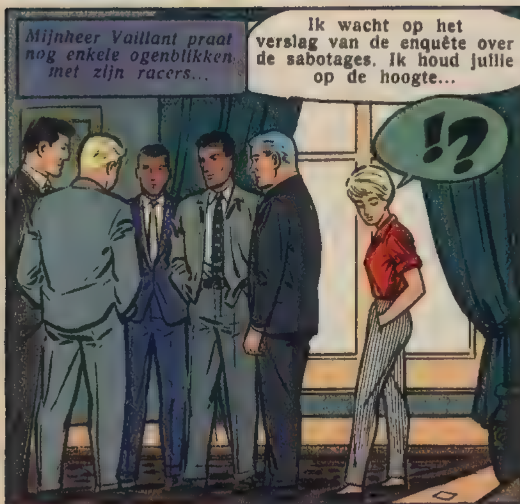
HET CIRCUIT

De race van San Sebastian werd gewonnen door de Amerikanen. Er blijft nog de race van Warsch
indruk waren van de sab

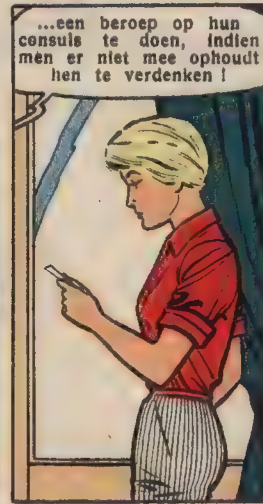

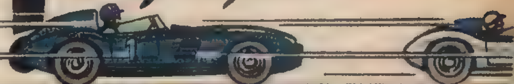

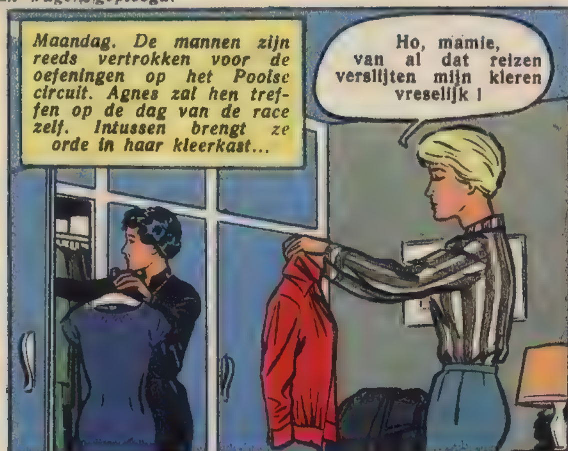

VAN DE ANGST ! door Jean Graton

zou kunnen gewonnen worden door de Europese ploeg, indien de racers niet zozeer onder de
o hun wagens gepleegd.

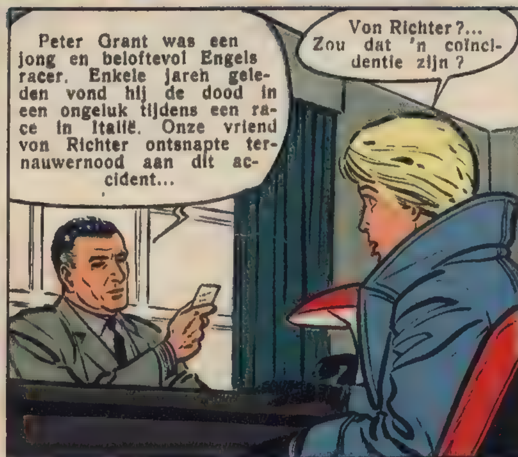

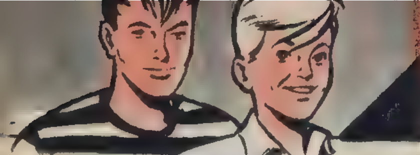

(Wordt voortgezet.)

HET GROEN DO

TEKENINGEN : E. AIDANS

SSIER

Tom en Pat zijn opnieuw in handen gevallen van Blomm en zijn handlangers. De bandieten nemen de jongens mee naar een geheime stad in de bergen...

ENARIO : J. EN F. GALL

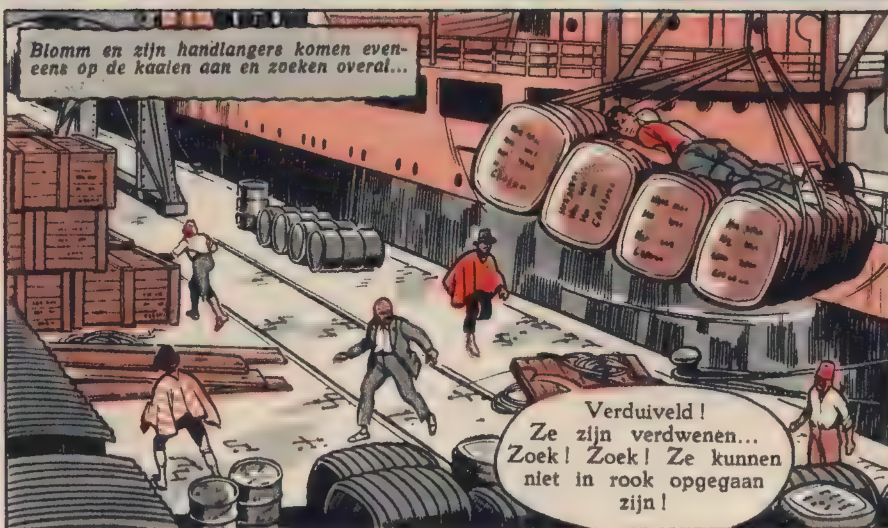

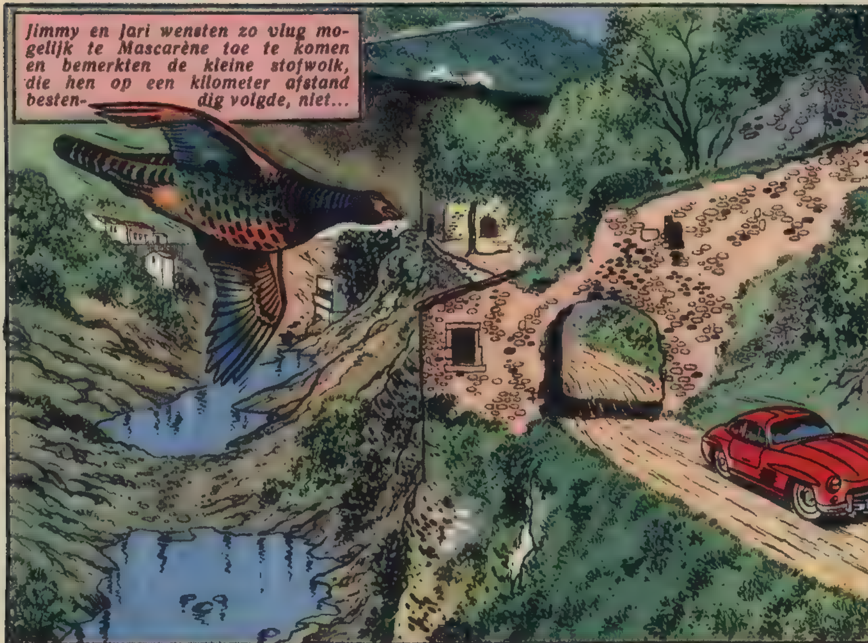

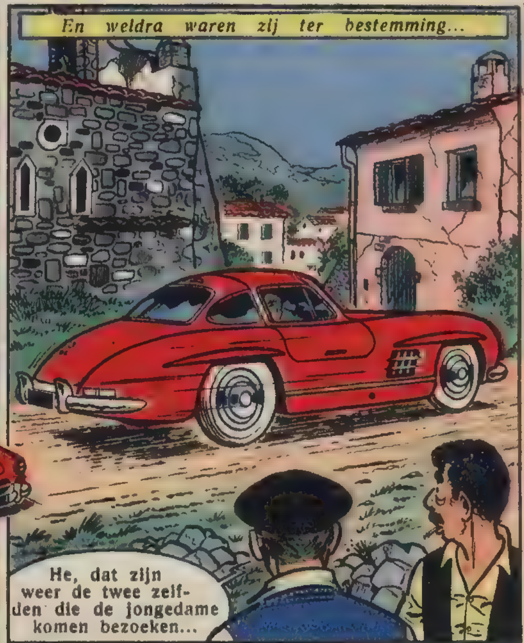

(Wordt voortgezet.)

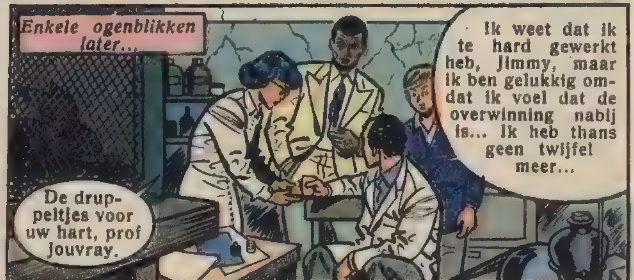
Het geheim van JIMMY

Jimmy rijdt naar Mascarène waar prof. Jouvray en zijn assistente zi...

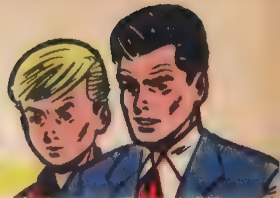

TORRENT door Raymond Reding

...bergen. Hij vermoedt niet dat hij gevolgd wordt door Bernard Laprade.

(Wordt voortgezet.)

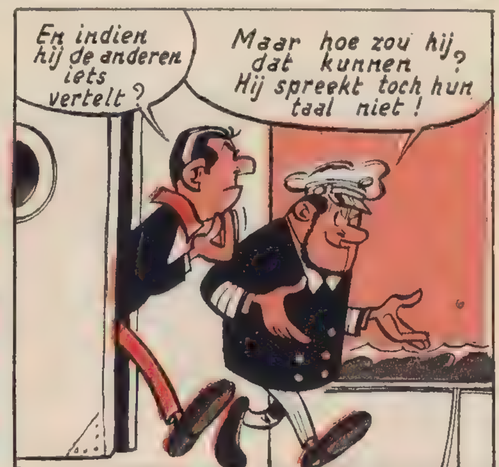

De wonderbare tocht van

Wanneer de kapitein hoort dat Spaghetti niet « stom » is, wil hij onze vriend op een verlaten eil

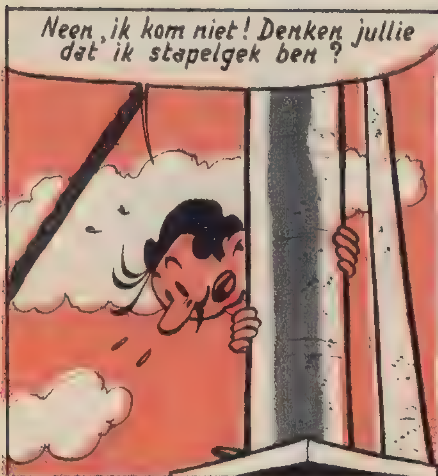

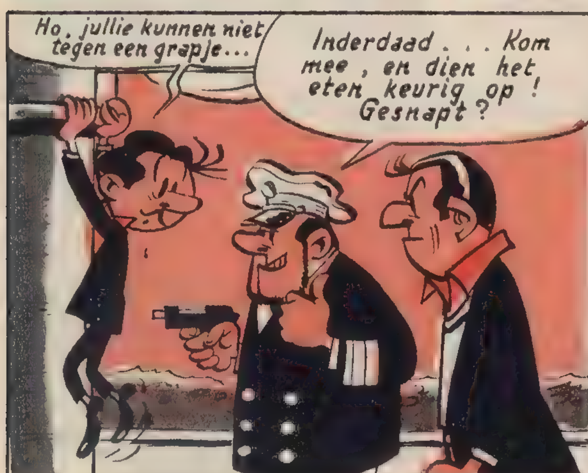

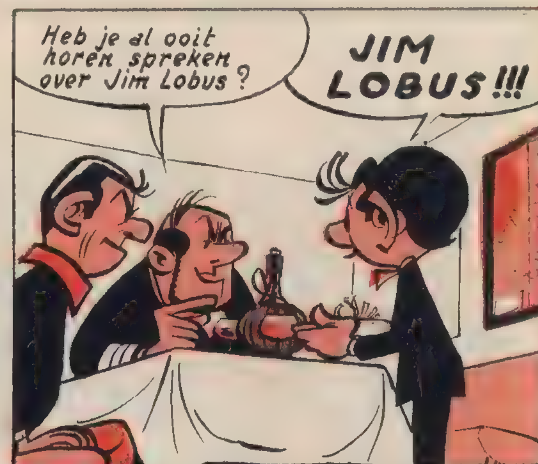

SIGNOR SPAGHETTI

DOOR ATTANASIO ✱ SCENARIO: GOSCINNY

Spaghetti voelt daar helemaal niets voor...

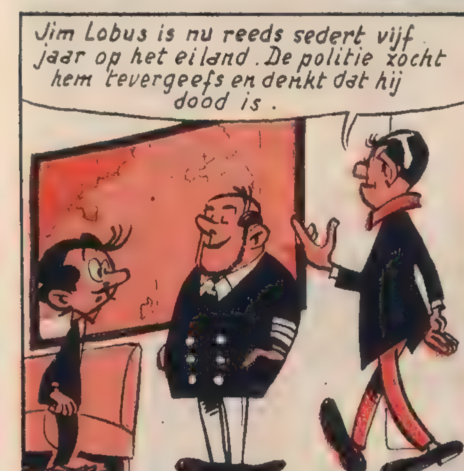

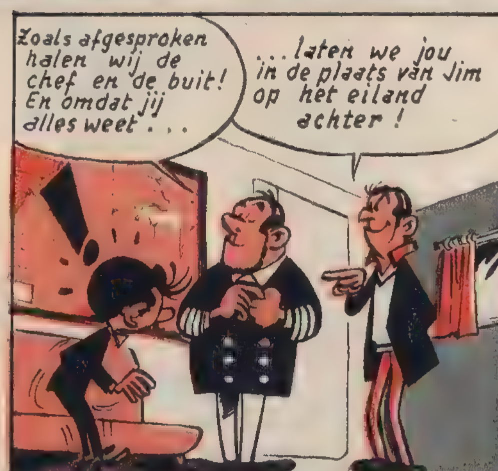

(Wordt voortgezet.)

GEEN GENADE

Graaf Carolis die een belangrijke opdracht te vervullen heeft, wor

ALS JE VAN SPANNENDE AVONTUREN HOUDT, MAG HET ALBU

door L. en F. FUNCKEN

...r rovers aangevallen. Johan van Dardemont snelt hem te hulp...

(Wordt voortgezet.)

...HARALD DE VIKING » NIET IN JE BIBLIOTEEK ONTBREKEN...

TEKST VAN J. SCHOONJANS

TEKENINGEN VAN L. EN F. FUNCKEN

DE TERUGKEER VAN DIOGENES

IN de eeuw van het licht kwam Diogenes uit zijn ton. Hij ontstak zijn lantaarn om een kleine reis te maken in de landen van de Rococo... Je vraagt je wellicht af wat Diogenes, de wijsgeer uit Sinope in Klein-Azië, die leefde ca. 403-324 vóór Christus hier komt doen ? Is hij misschien na eenentwintig eeuwen slaap weer opgestaan en is hij op zoek naar « een mens ? »...

1. — MET EEN LANTAARN...

STELLEN wij ons even voor dat hij werkelijk door Europa zwierf tegen het einde van de XVIIIe eeuw, de Eeuw van het Licht. Voorzichtigheidshalve had hij zijn lantaarn opgestoken. Hij wandelde door de straten blootsvoets en met een gelapte mantel. Hij bekommerde zich niet om de mensen die hem verbaasd aanstaarden en toonde zich helemaal niet verrast over die zonderlinge toiletten en de gepoederde pruiken, waarmee de mensen uit de XVIIIe eeuw zich hadden getooid. Met veel belangstelling keek hij naar enkele spelende kinderen, die op de rand van een fontein zaten en het klare water uit hun handpalmen dronken.

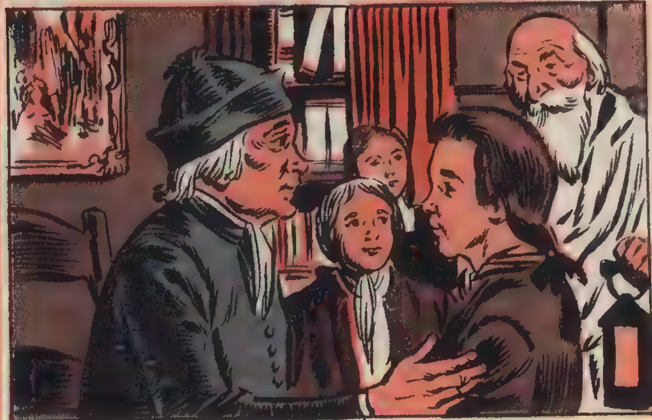
2. — DE REDE

DIOGENES bleef staan voor het uitstalraam van een boekenwinkel. « Bij Zeus ! zei hij. Wat is dat ? Berkeley : *Handboek van de Kennis.* De bijzonderste werken van Hume vertaald uit het Engels. Fontenelle : *La pluralité des mondes...* De boekhandelaar die een geleerde was, verklaarde hem : « Mijnheer, onze filosofen, idealisten of fenomenisten, empiricus of scepticus, zijn bezield door de Rede. Zij eisen de abstrakte evidentie ! » Diogenes drong niet aan...

3. — KANT

IK meen te begrijpen, zuchtte Diogenes, dat de wereld ploetert in een oppervlakkige filosofie. Wat ik zoek is een mens. Dus een wijze, een ware filosoof... » Hij botste tegen een man die in diepe gepeinzen verzonken was. « Wie ben je ? » vroeg Diogenes. « Emmanuel Kant, en ik ben uit Koenigsberg, in Pruisen, antwoordde de man. Ik ben filosoof en ik schreef « Kritik der reinen Vernunft », « Kritik der praktischen Vernunft » en « Kritik der Urteilskraft ». Ik heb getracht zowel de metoden als de grenzen van de menselijke kennis vast te stellen. Wat boven de ervaring uitgaat, is voor de « reine Vernunft » niet toegankelijk... » Diogenes drong niet aan...

4. — DE PEDAGOGEN

DIOGENES ging dan naar een groep jongens, die rond een man geschaard stonden met een lang zwart kleed aan, die hen mooie en eenvoudige dingen leerde. De kinderen noemden hem « Broeder ». Een eind verder zag hij een ander personage, eveneens in het zwart gekleed, die zonderlinge tekens maakte in de richting van een groepje knapen. « Wie ben je ? » vroeg Diogenes. « Ik ben l'abbé de L'Epée, en ik onderwijs de doofstommen. » Diogenes ademde opgelucht. « Eindelijk de wijsheid ! » zei hij.

5. — EINDELIJK EEN WIJZE !

EENSKLAPS bleef Diogenes staan. Wie was de origineel, die in lompen gehuld en blootsvoets op hem toekwam ? Hij had een gelaat waaruit goedheid en zachtheid straalde. « Wie ben je ? » — « Ik ben een pelgrim. Ik ga de wereld door. Ik bedel en ik predik de liefde. Mijn naam is Benedictus Labre. » — « En heb je geen lantaarn bij ? » — « Neen, het goddelijk licht is in mij ! » Toen blies Diogenes zijn lantaarn uit !

HALLO, HALLO, HIER LUC VARENNE

MAKEN DE RODE DUIVELS EEN KANS TEGEN HET FRANS NATIONAAL ELFTAL ?

DE match België-Frankrijk boeit ons steeds en wij verbergen het niet, hij schrikt ons ook af. Sedert twee jaar weten we eigenlijk niet meer wat het woord « overwinning » betekent. Naar onze mening, zullen de Rode Duivels het voetbalveld op de Heizel betreden met een vreselijk minderwaardigheidscomplex. Zij zullen niet kunnen nalaten te denken aan de nederlaag die zij tegen het Hollands elftal opliepen.

DIE TIJD IS LANG VOORBIJ...

Er was een tijd, maar die is lang voorbij, dat de Fransen schrik hadden van het Belgisch nationaal elftal. Zij zeiden zeer vaak, net zoals Julius Cesar weleer : « De Belgen zijn de dappersten van alle... voetballers ! » Zelden echter kon men onze ploeg op technisch vlak vergelijken met het Frans elftal. Ik denk dat wij moeten teruggaan naar de periode na de eerste wereldoorlog (die van 14-18), om het Belgisch voetbalelftal geklasseerd te zien tussen de beste ploegen van de wereld. De Fransen gingen mee met hun tijd, d.w.z. hun voetbalspel evolueerde. Wij hebben intussen terrein verloren. De overwinningen die wij op de Franse ploeg hebben afgedwongen, waren meestal het resultaat van onze moed en onze energie, maar niet van ons technisch meesterschap.

HET BEROEPSSPEL

Onze nationale ploeg heeft af en toe schitterende resultaten behaald, en daardoor keken de verantwoordelijken blijkbaar niet verder dan hun neus lang was... Sprak men hen over de voetbal als beroep, dan schudden zij het hoofd en zeiden : « Waarom er beroepsspelers van maken ? Onze kleine onafhankelijke liefhebbers hebben de Italianen, de Fransen, de Duitsers en de Hongaren kunnen verslaan, dus... »

Inderdaad ! Maar die tijd is voor goed voorbij en nu moet toch iedereen bekennen, dat wij lelijk in de put zitten ! Wat er ook van zij, volgende zondag worden er in het Heizelstadion 70.000 voetballiefhebbers verwacht. De voortverkopers van kaarten zullen, zoals ieder jaar, gouden zaken maken. Het spreekt vanzelf dat de Belgische voetballiefhebbers onze ploeg zullen toejuichen en aanmoedigen. Misschien komen zij echter ook om, vanwege de Fransen, een mooi stukje voetbal te zien.

EEN VERRASSING ?

Hebben wij een kleine kans de overwinning in de wacht te slepen ? In teorie en op papier hebben wij die niet, maar op een voetbalveld is alles mogelijk. Wij zijn optimist en dus vergeten wij de nederlaag van Rotterdam en hopen dat onze ploeg het er beter afbrengt tegen de Fransen.

Verwachten jullie van mij een pronostiek ? Ja wellicht, en ik durf er mij niet aan onttrekken... Ik geef de Franse ploeg gewonnen met een verschil van twee doelpunten. Goed, dat is de logica die spreekt. Indien ik mijn hart laat spreken, dan geef ik de Rode Duivels, ondanks alles, toch gewonnen !

Je vindt op blz. 30 de lijst met de kwaliteitsprodukten die je de KUIFJE'S BON bieden.

DE VLAMMENZEE

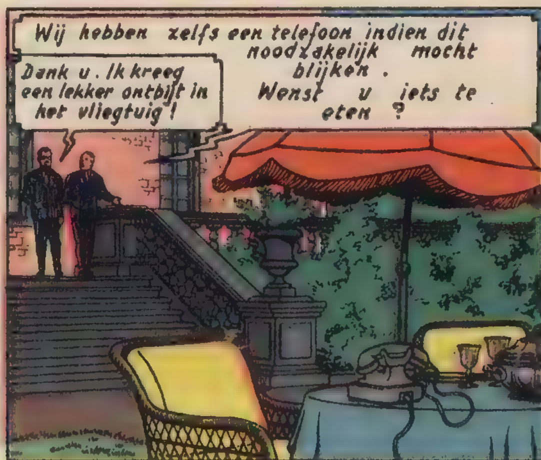
DOOR JACQUES MARTIN

Het vliegtuig dat Arnold Fischer verwacht, scheert over het kasteel van Karhais...

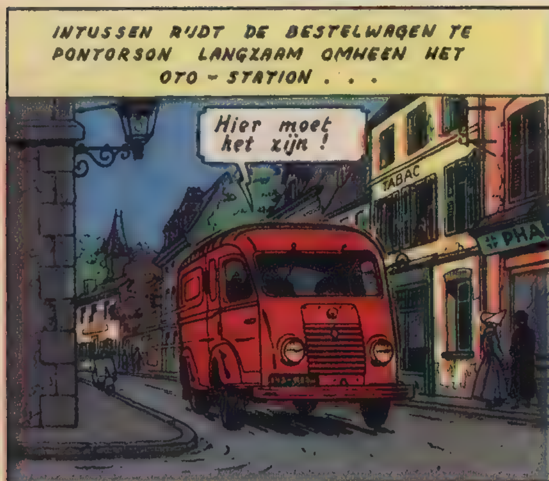

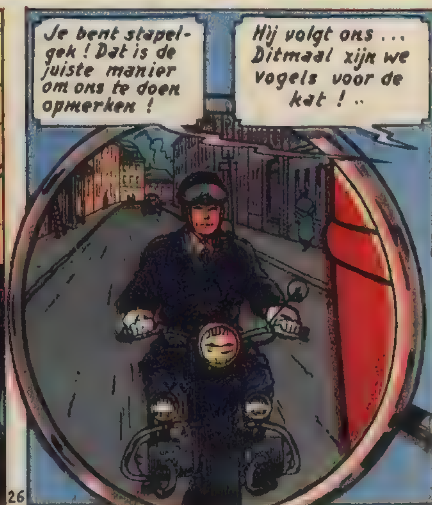

(Wordt voortgezet)

...avontuur boeit je, dus lees je ook : HET SEIN STAAT OP ROOD. In dit album vind je Lefranc terug

De Avonturen van Bonux-Boy

DOOR Benoît

Bonux - Boy speelt Zeerover

U vindt een reklame-geschenk

in elk pak BONUX

Volg het voorbeeld van de Bonux-Boy, verzamel een speelgoed-collectie : vraag aan uw moeder BONUX te kopen, het waspoeder dat

DE ECHTE WITTE PROPERHEID, waarborgt

DE P

Geschenken van de KUIFJE'S BON

De Aardrijkskunde in kleurfoto's :
België : Deel I : 9 reeksen van 10 chromo's
Deel II : 8 reeksen
Europa : Deel I : 10 reeksen
Deel II : 10 reeksen
plus 3 kaarten-reeksen
Deel III : 10 reeksen
Per reeks : 50 punten

De Geschiedenis van de Wereld :
11 reeksen van 15 chromo's
Per reeks : 50 punten

De KUIFJE'S Chromo's
Vliegtuigen I : 10 reeksen
Vliegtuigen II : 10 reeksen
Luchtschepen : 6 reeksen
Automobiel : 10 reeksen
Zeevaart I : 10 reeksen
Per reeks van 6 chromo's : 100 punten

De Meesterwerken van de Schilderkunst :
16 reeksen van 5 kleurreproducties
Per reeks : 200 punten

De KUIFJE'S portefeuille 200 punten

Het Ganzenspel 200 punten

De Puzzle op hout 500 punten

ALBUMS :
Vliegtuigen I en II - Automobiel - Zeevaart :
Getoileerd : 60 F.
Gecartonneerd : 50 F
België I en II - Europa I, II en III
Per album : 29 F.
De Meesterwerken van de Schilderkunts. Deel I en II 50 F.
De Geschiedenis van de Wereld 29 F.

Stuur je bons naar KUIFJE, dienst T, P.-H. Spaaklaan, 1-7, Brussel 7, of ruil ze in de KUIFJE'S WINKEL, zelfde adres. Je kan ze ook ruilen in de warenhuizen A L'INNOVATION.

Om veel KUIFJE'S BONS te sparen, vraag je steeds de produkten :
VANDENHEUVEL — HACOSAN PANTOFFELS ESKIMO KINDERBOTTINES MARATHON SKI -- FRANCO-SUISSE -- PANA CLE D'OR — PALMAFINA LOMBARD COLLECTIE PAPETERIE-ARTIKELEN VICTORIA — MATERNE VULPEN LE TIGRE HORTON PRODUKTEN JU'CY & WHIP — TOSELLI PALMOLIVE — COLGATE PROSMANS — ZWARTE KAT NOSTA

BIJ DE PSYCHIATER

EEN man ging naar een psychiater en zei : « Dokter, ik wil dat u me geneest. » — « Daarvoor ben ik er toch, mijnheer ! En wat hapert er ? » — « Luister, sedert een hele tijd denk ik aan niets anders meer dan aan een erfenis, die ik moet krijgen van een oom uit Amerika. Ik kan er doodgewoon niet meer van eten of slapen ! » — « Dat is zeer ernstig, maar ik zal trachten u te genezen », zei de psychiater. Maandenlang werd de man verzorgd en op zekere dag zei de dokter : « Vriend, u bent genezen ! » De volgende dag kreeg de man een telegram uit de Verenigde Staten. Een van zijn verre kozijns die fortuin had gemaakt in Amerika, liet hem al zijn bezittingen na.

DE SNELSTE MAN TER WERELD

DONALD CAMPBELL is de snelste man ter wereld op het water. Hij wenst nu ook op vaste grond de snelste te worden. Hij werkt op dit ogenblik aan de snelste wagen die ooit werd gebouwd. Campbell hoopt met die wagen een snelheid van 700 km per uur te kunnen bereiken.

ARME WOLVEN !

IN de omgeving van Warschau kwam een kontroleur onverwachts het huis van een geheime jeneverstoker binnen. Deze laatste zag echter de kans om enkele kruiken alkohol vlug tussen de struiken van zijn tuin te gieten. Drie uitgehongerde wolven kwamen in de buurt en bij gebrek aan eten, begonnen zij de struiken af te likken. Stomdronken vielen zij in slaap... Maar, het was zó koud dat zij bevroren... Besluit : de wolven die lang willen leven mogen geen alkohol drinken !

RAADSEL Nr 28

4e EPISODE

OPLOSSING

Pip kon niet in een kelder opgesloten zijn, want toen wij in het huis toekwamen, zei Mevisse tot zijn medeplichtige : « Laat maar, M'Boko ! Alles is verloren. Doe de jongen *naar beneden* komen... » Pip was dus in een hoger gelegen verdieping opgesloten en niet in een kelder !

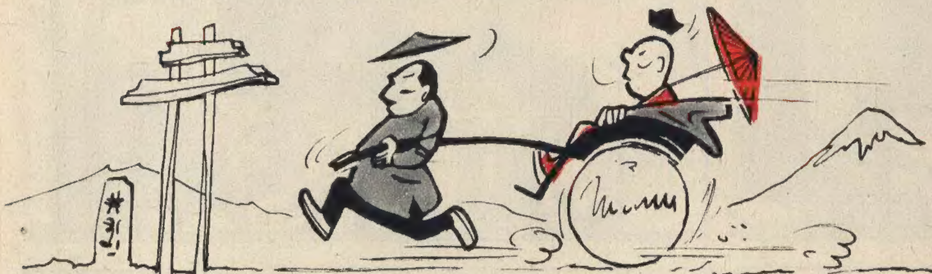
SPAARVARKEN

EEN Ierse boer belde de veearts op met de mededeling, dat zijn varken twee muntstukjes had opgegeten. De veearts antwoordde laconiek :

— Mooi. Laat je varken de hele brandkast leegvreten, dan is het een spaarvarken geworden !

STILJON

FANTASTISCH !

EEN zekere Wai Kao Hoe heeft in China beroemdheid verworven. Hij was vroeger riksjaloper en werd nadien werktuigkundige. Het is mogelijk dat de man speciaal begaafd is voor de mechanika, want in enkele jaren tijd deed hij zeshonderdeenentwintig kleine uitvindingen. Mooi ! En waartoe dienen die uitvindingen ? Wel, ze hebben hem, naar het schijnt, toegelaten in één week het werk te doen dat hem vroeger een jaar kostte. Inderdaad, een knap man, die Wai Kao Hoe ! Wij hebben het nog niet zo ver gebracht !

EEN KAMPIOEN

EEN Duits skier was bijna op de kruin an de berg en dacht eeds aan de vreugde an het afdalen, toen e donder rommelde. De skier droeg metaen ski's op de schouer en eensklaps werd ij, zoals hij het laer vertelde, « door en onweerstaanbare nacht op de grond esmakt ». Hij rolde olderdebolder de elling weer af en erpulverde daarbij lle Olympische rekords. De skier beeep dat de statische lektriciteit hem een elijke poets had geakken en dat de ude, houten ski's zeere voordelen bielen !

Het weekblad « KUIFJE » : 15e jaargang; Lombard Uitgaven, P.-H. Spaaklaan, 1-7 (Baraplaats), Brussel 7 — P.C.R. 1909.16 — *Uitg.-Dir.* : Raymond Leblanc, Isidoor Gerardlaan, 9, Brussel 16 — *Heliodruk* : Drukkerij-Heliogr. C. Van Cortenbergh, p.v.b.a, Van Volxemlaan, 290-292, Brussel 19.

NEDERLAND : 60 cent - CANADA en de USA : 15 cents.
BELGISCH CONGO en het buitenland : 10 F.
HIER KAN MEN KUIFJE KRIJGEN IN HET BUITENLAND :

Nederland : KUIFJE-HOLLAND : Doklaan, 129, Rotterdam (Zuid). Tel. 170.965 - Giro 655.389 - Abon. : 5 fl. per kwartaal.
Congo : KUIFJE CONGO - P.B. 740, Stanleystad (B.C.).
Frankrijk : DARGAUD S. A., 31, rue du Louvre, Paris 11e
Zwitserland : INTERPRESS S. A., 1, rue Beau-Séjour, Lausanne.
Canada en U.S.A. : PERIODICA inc. 5090, av. Papineau, Montréal 34 (Qué)

ABONNEMENTSTARIEF

	België	*Belg.-Congo en buitenland*	*Canada en Ver. Staten*
3 maanden ...	95,— F.	105,— F.	$ 2.00
6 maanden ...	180,— F.	205,— F.	$ 4.00
1 jaar	350,— F.	400,— F.	$ 7.00

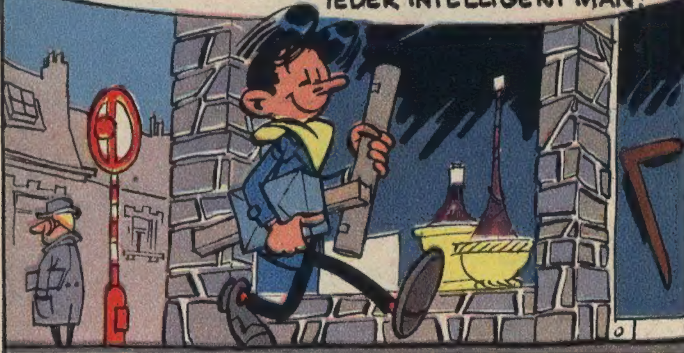
25-2-60

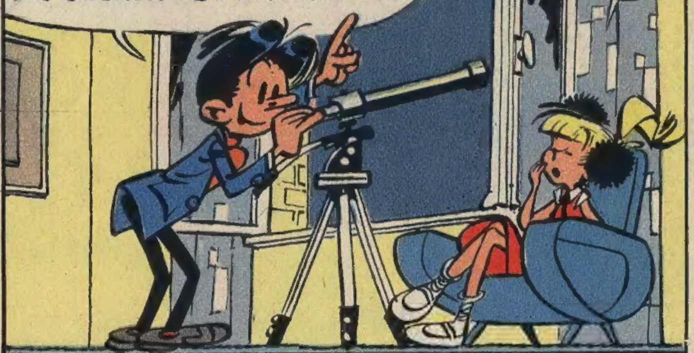

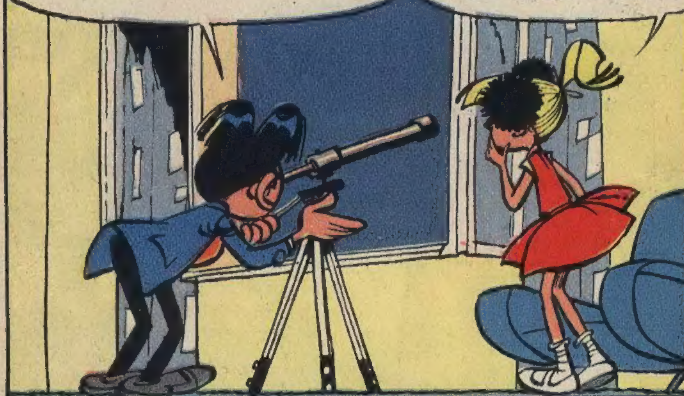
TON en TINNEKE

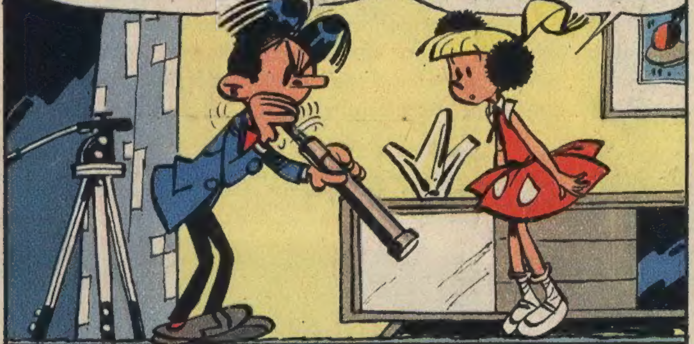
DE VERREKIJKER

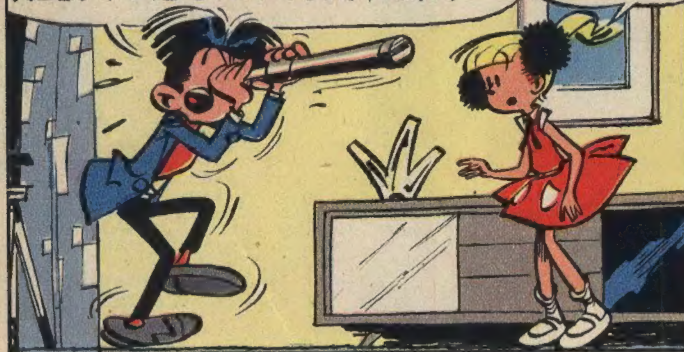

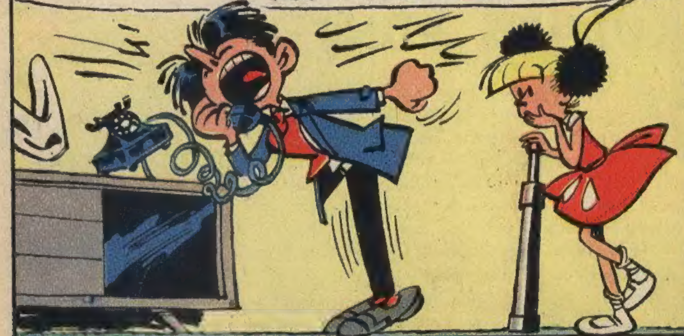

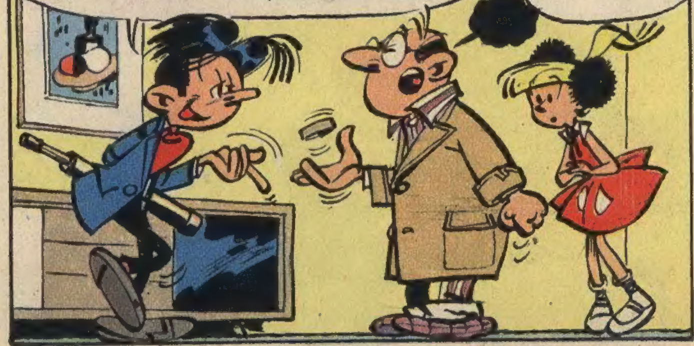

Je lacht tranen met de avonturen van Ton en Tinneke in het album : 60 AVONTUREN VAN TON EN TINNEKE.